

Βρυξέλλες, 21 Νοεμβρίου 2016
(OR. en)

14663/16

Διοργανικός φάκελος:
2016/0152 (COD)

MI 739
TELECOM 245
DIGIT 137
CONSOM 288
IND 250
COMPET 605
ENT 214
POSTES 20
JUSTCIV 305
PI 139
CODEC 1698

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας: Προεδρία
Αποδέκτης: Συμβούλιο

αριθ. προηγ. εγγρ.: 9611/16 MI 396 TELECOM 104 DIGIT 60 CONSOM 130 IND 116
COMPET 339 ENT 102 POSTES 3 JUSTCIV 155 PI 64 CODEC 772 IA 31

Θέμα: Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την αντιμετώπιση **του αδικαιολόγητου** γεωγραφικού αποκλεισμού και άλλων μορφών διακριτικής μεταχείρισης με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών εντός της εσωτερικής αγοράς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ
– Γενική προσέγγιση

Επισυνάπτεται για τις αντιπροσωπίες το συμβιβαστικό κείμενο που πρόκειται να υποβληθεί στο Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας στις 28 Νοεμβρίου 2016.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την αντιμετώπιση του αδικαιολόγητου γεωγραφικού αποκλεισμού και άλλων μορφών διακριτικής μεταχείρισης με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών εντός της εσωτερικής αγοράς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,
Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 114,
Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,
Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,
Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,
Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,
Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

¹ ΕΕ C [...] της [...], σ. [...].

- (1) Προκειμένου να υλοποιηθεί ο στόχος της διασφάλισης της καλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς ως χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα στον οποίον εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία, μεταξύ άλλων, αγαθών και υπηρεσιών, δεν αρκεί να καταργηθούν μόνο οι κρατικοί φραγμοί μεταξύ των κρατών μελών. Αυτή η κατάργηση είναι δυνατό να υπονομεύεται από ιδιώτες οι οποίοι θέτουν εμπόδια που δεν συνάδουν με τις ελευθερίες της εσωτερικής αγοράς. Αυτό συμβαίνει όταν εμπορευόμενοι δραστηριοποιούμενοι σε κράτος μέλος αποκλείουν ή περιορίζουν την πρόσβαση στις επιγραμμικές διεπαφές τους, π.χ. δικτυακούς τόπους και εφαρμογές, πελατών από άλλα κράτη μέλη οι οποίοι επιθυμούν να πραγματοποιήσουν διασυνοριακές εμπορικές συναλλαγές (πρακτική γνωστή ως γεωγραφικός αποκλεισμός). Συμβαίνει επίσης και μέσω άλλων ενεργειών από ορισμένους εμπορευόμενους οι οποίες συνίστανται στην εφαρμογή διαφορετικών γενικών προϋποθέσεων πρόσβασης στα αγαθά και τις υπηρεσίες τους για τέτοιους πελάτες από άλλα κράτη μέλη, τόσο σε επιγραμμικό όσο και μη επιγραμμικό περιβάλλον. Μερικές φορές είναι δυνατό να υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι για τέτοια διαφορετική μεταχείριση, αλλά σε άλλες περιπτώσεις οι εμπορευόμενοι αρνούνται στους καταναλωτές που επιθυμούν να συμμετάσχουν σε διασυνοριακές εμπορικές συναλλαγές την πρόσβαση σε αγαθά ή υπηρεσίες ή εφαρμόζουν διαφορετικές προϋποθέσεις σε αυτήν την περίπτωση, για καθαρά εμπορικούς λόγους.
- (2) Με αυτόν τον τρόπο ορισμένοι εμπορευόμενοι κατακερματίζουν την εσωτερική αγορά κατά μήκος των εσωτερικών συνόρων και παρεμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία αγαθών και υπηρεσιών, περιορίζοντας έτσι τα δικαιώματα των πελατών και εμποδίζοντάς τους να επωφεληθούν από μεγαλύτερο εύρος επιλογών και τις βέλτιστες συνθήκες. Τέτοιες πρακτικές διακριτικής μεταχείρισης αποτελούν σημαντικό παράγοντα που συμβάλλει στο σχετικά χαμηλό επίπεδο διασυνοριακών εμπορικών συναλλαγών εντός της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου του τομέα του ηλεκτρονικού εμπορίου, και παρεμποδίζει την πλήρη αξιοποίηση του δυναμικού της εσωτερικής αγοράς. Η αποσαφήνιση των περιπτώσεων στις οποίες δεν μπορεί να δικαιολογηθεί τέτοιου είδους διαφορετική μεταχείριση αναμένεται να εξασφαλίσει σαφήνεια και ασφάλεια δικαίου για όλους τους συμμετέχοντες σε διασυνοριακές συναλλαγές και να διασφαλίσει ότι οι κανόνες για τη μη διακριτική μεταχείριση είναι δυνατό να εφαρμόζονται αποτελεσματικά και να επιβάλλονται σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά.

- (3) Σύμφωνα με το άρθρο 20 της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου², τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση δεν μεταχειρίζονται τους αποδέκτες των υπηρεσιών διαφορετικά λόγω της ιθαγένειας ή του τόπου διαμονής τους. Ωστόσο, αυτή η διάταξη δεν υπήρξε πλήρως αποτελεσματική στην καταπολέμηση της διακριτικής μεταχείρισης και δεν μείωσε επαρκώς τη νομική αβεβαιότητα, ιδίως εξαιτίας της δυνατότητας αιτιολόγησης των διαφορών στη μεταχείριση και των αντίστοιχων δυσκολιών εφαρμογής στην πράξη. Επιπλέον, ο γεωγραφικός αποκλεισμός και άλλες μορφές διακριτικής μεταχείρισης λόγω της ιθαγένειας ή του τόπου διαμονής ή του τόπου εγκατάστασης ενδέχεται επίσης να προκύπτουν ως αποτέλεσμα των ενεργειών εκ μέρους εμπορευόμενων εγκατεστημένων σε τρίτες χώρες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας.
- (4) Επομένως, για τους σκοπούς της διασφάλισης της καλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς απαιτούνται τα καθοριζόμενα στον παρόντα κανονισμό στοχευμένα μέτρα, τα οποία προβλέπουν σαφή, ενιαία και αποτελεσματική δέσμη κανόνων για επιλεγμένη σειρά ζητημάτων.
- (5) Ο παρών κανονισμός στοχεύει στην πρόληψη της διακριτικής μεταχείρισης λόγω της ιθαγένειας, του τόπου διαμονής ή του τόπου εγκατάστασης των πελατών, συμπεριλαμβανομένου του γεωγραφικού αποκλεισμού, στις διασυνοριακές εμπορικές συναλλαγές μεταξύ εμπορευόμενων και πελατών οι οποίες αφορούν την πώληση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών εντός της Ένωσης. Με τον παρόντα κανονισμό επιδιώκεται να αντιμετωπιστεί η άμεση καθώς και η έμμεση διακριτική μεταχείριση, καλύπτοντας έτσι και τις αδικαιολόγητες διαφορές στη μεταχείριση βάσει άλλων κριτηρίων διάκρισης τα οποία οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα όπως με τη εφαρμογή κριτηρίων που σχετίζονται άμεσα με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών. Τέτοια κριτήρια είναι δυνατό να εφαρμόζονται ιδίως βάσει των πληροφοριών που δείχνουν τη φυσική τοποθεσία των πελατών, π.χ. η διεύθυνση πρωτοκόλλου Ιντερνέτ (IP) που χρησιμοποιείται κατά την πρόσβαση σε επιγραμμική διεπαφή, η διεύθυνση που υποβάλλεται για την παράδοση των αγαθών, η επιλογή της γλώσσας ή το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκε το μέσο πληρωμής του πελάτη.

² Οδηγία 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 36).

(5α) Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται σε περιπτώσεις αμιγώς εσωτερικού χαρακτήρα για ένα κράτος μέλος, δηλ. όπου όλα τα σχετικά στοιχεία της συναλλαγής περιορίζονται σε ένα και μόνο κράτος μέλος, ιδιαίτερα η ιθαγένεια, ο τόπος διαμονής ή ο τόπος εγκατάστασης του πελάτη ή του εμπορευόμενου, ο τόπος εκτέλεσης, τα μέσα πληρωμής που χρησιμοποιούνται στη συναλλαγή ή την προσφορά καθώς και η χρήση επιγραμμικής διεπαφής.

- (6) Λαμβανομένου υπόψη ότι μερικοί κανονιστικοί και διοικητικοί φραγμοί για τους εμπορευόμενους καταργήθηκαν σε ολόκληρη την Ένωση σε ορισμένους τομείς υπηρεσιών ως αποτέλεσμα της εφαρμογής της οδηγίας 2006/123/EK, θα πρέπει να εξασφαλίζεται συνοχή, του καθ' ύλην πεδίου εφαρμογής, μεταξύ του παρόντος κανονισμού και της οδηγίας 2006/123/EK. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να ισχύουν, μεταξύ άλλων, για μη οπτικοακουστικές ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες, [...] με την επιφύλαξη όμως της ειδικής εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 4 και την επακόλουθη αξιολόγηση της εξαίρεσης αυτής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 9. Οι οπτικοακουστικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων υπηρεσιών των οποίων [...] **βασικός στόχος** είναι η παροχή πρόσβασης σε μεταδόσεις αθλητικών εκδηλώσεων και οι οποίες παρέχονται βάσει αποκλειστικών εδαφικών αδειών, εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Επομένως, η πρόσβαση σε λιανικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών πληρωμών, θα πρέπει επίσης να εξαιρεθεί, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τη μη διακριτική μεταχείριση στις πληρωμές.

- (7) Διακριτική μεταχείριση μπορεί επίσης να προκύψει σε σχέση με υπηρεσίες στον τομέα των μεταφορών, ιδίως όσον αφορά τις πωλήσεις εισιτηρίων για τη μεταφορά επιβατών. Ωστόσο, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1177/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴ και ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 181/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵ ήδη περιλαμβάνουν ευρείες απαγορεύσεις των διακριτικών μεταχειρίσεων, καλύπτοντας όλες τις πρακτικές διακριτικής μεταχείρισης τις οποίες επιδιώκει να αντιμετωπίσει ο παρών κανονισμός. Επιπλέον, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1371/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶ πρόκειται να τροποποιηθεί για τον σκοπό αυτό στο εγγύς μέλλον. Συνεπώς, και προκειμένου να διασφαλιστεί συνοχή με το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2006/123/ΕΚ, οι υπηρεσίες στον τομέα των μεταφορών θα πρέπει να παραμείνουν εκτός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

(7α) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καλύπτει επίσης την πώληση δέσμης υπηρεσιών, δηλαδή την πώληση ενός συνδυασμού δύο ή περισσότερων διαφορετικών υπηρεσιών ή ενός συνδυασμού πώλησης αγαθών και παροχής υπηρεσίας ή υπηρεσιών. Όταν μια τέτοια δέσμη περιέχει μία ή περισσότερες υπηρεσίες καθεμιά εκ των οποίων μεμονωμένα δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να καθοριστεί αν μια τέτοια δέσμη συνολικά παραμένει εντός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, αυτό θα προσδιορίζεται από τον βασικό στόχο και σκοπό της δέσμης. Ωστόσο, εάν οι εμπορευόμενοι δεν έχουν το νομικό δικαίωμα να παρέχουν τμήμα της εν λόγω δέσμης εκτός συγκεκριμένου εδάφους, δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να παρέχουν τέτοια δέσμη συνολικά εκτός συνόρων στο κράτος μέλος του πελάτη αν θα τους ήταν απαραίτητο να συνάψουν νέες συμβάσεις ή να τροποποιήσουν τις υφιστάμενες συμβάσεις τους με τρίτα μέρη. Παράλληλα, θα πρέπει να παρέχονται εκείνα τα τμήματα της εν λόγω δέσμης που μπορούν να παρασχεθούν εκτός συνόρων στο κράτος μέλος του πελάτη χωρίς επιπρόσθετο κόστος για τους εμπορευόμενους.

³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα (ΕΕ L 293 της 31.10.2008, σ. 3).

⁴ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1177/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τα δικαιώματα των επιβατών στις θαλάσσιες και εσωτερικές πλωτές μεταφορές και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 (ΕΕ L 334 της 17.12.2010, σ. 1).

⁵ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 181/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τα δικαιώματα των επιβατών λεωφορείων και πούλμαν και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 1).

⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1371/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών (ΕΕ L 315 της 3.12.2007, σ. 14).

- (8) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει μην θίγει τους κανόνες που ισχύουν στον τομέα της φορολογίας, δεδομένου ότι η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπει ειδική βάση για την ανάληψη δράσης σε επίπεδο Ένωσης όσον αφορά φορολογικές υποθέσεις.
- (9) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷, η επιλογή του δικαίου που εφαρμόζεται στις συμβάσεις μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία ο οποίος ασκεί τις εμπορικές ή επαγγελματικές του δραστηριότητες στη χώρα όπου ο καταναλωτής έχει τη συνήθη διαμονή του ή, με οποιονδήποτε τρόπο, κατευθύνει αυτές τις δραστηριότητες σε αυτή τη χώρα ή σε διάφορες χώρες, μεταξύ των οποίων και η χώρα συνήθους διαμονής, δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να στερήσει τον καταναλωτή από την προστασία που του παρέχουν διατάξεις από τις οποίες δεν μπορεί να γίνει παρέκκλιση με συμφωνία δυνάμει του δικαίου της χώρας όπου ο καταναλωτής έχει τη συνήθη διαμονή του. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁸, για υποθέσεις που σχετίζονται με σύμβαση μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία ο οποίος ασκεί εμπορικές ή επαγγελματικές δραστηριότητες στο έδαφος του κράτους μέλους κατοικίας του καταναλωτή ή κατευθύνει με οποιοδήποτε τρόπο τέτοιου είδους δραστηριότητες σε αυτό το κράτος μέλος ή σε διάφορα κράτη, συμπεριλαμβανομένου αυτού του κράτους μέλους, ο καταναλωτής έχει τη δυνατότητα να ασκήσει αγωγή κατά του αντισυμβαλλόμενου ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του και μόνο ενώπιον αυτών των δικαστηρίων μπορεί να ασκηθεί αγωγή κατά του καταναλωτή.

⁷ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι) (ΕΕ L 177 της 4.7.2008, σ. 6).

⁸ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1).

(10) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να [...] μην θίγει τις πράξεις του δικαίου της Ένωσης σχετικά με τη δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις, ιδίως τις διατάξεις για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές και για τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁹ και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁰, [...]. Ειδικότερα, το γεγονός και μόνον ότι ο εμπορευόμενος [...] συμμορφώνεται με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να μην εκλαμβάνεται ως ένδειξη ότι κατευθύνει τις δραστηριότητές του στο κράτος μέλος του καταναλωτή [...] κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008 και του άρθρου 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012. Επομένως, το γεγονός και μόνον ότι ο εμπορευόμενος δεν αποκλείει ούτε περιορίζει την πρόσβαση στην επιγραμμική διεπαφή του για πελάτες από άλλο κράτος μέλος ούτε εφαρμόζει διαφορετικές γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης στις περιπτώσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό ούτε εφαρμόζει διαφορετικές προϋποθέσεις για πράξεις πληρωμής εντός του εύρους των μέσων πληρωμής που αποδέχεται, δεν θα πρέπει να εκλαμβάνεται από μόνο του ως τρόπος να κατευθυνθούν οι δραστηριότητες του εμπορευόμενου στο κράτος μέλος του καταναλωτή, με σκοπό τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου και της δικαιοδοσίας.

⁹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι) (ΕΕ L 177 της 4.7.2008, σ. 6).

¹⁰ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1).

(11) Οι πρακτικές διακριτικής μεταχείρισης που επιδιώκεται να αντιμετωπιστούν με τον παρόντα κανονισμό εφαρμόζονται συνήθως μέσω γενικών όρων, προϋποθέσεων και λοιπών πληροφοριών καθοριζόμενων και εφαρμοζόμενων από τον ενδιαφερόμενο εμπορευόμενο ή για λογαριασμό του ως προαπαιτούμενα για την πρόσβαση στα σχετικά αγαθά ή υπηρεσίες, και κοινολογούμενων στο ευρύ κοινό. Οι εν λόγω γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων τις τιμές, τους όρους πληρωμής και τους όρους παράδοσης. Είναι δυνατό να κοινολογούνται στο ευρύ κοινό από τον εμπορευόμενο ή για λογαριασμό του εμπορευόμενου με διάφορα μέσα, π.χ. ως πληροφορίες που δημοσιεύονται σε διαφημίσεις, δικτυακούς τόπους ή προ-συμβατικά ή συμβατικά έγγραφα. Τέτοιοι όροι ισχύουν όταν δεν υπάρχει συμφωνία με ατομική διαπραγμάτευση η οποία, αντιθέτως, συνάπτεται απευθείας μεταξύ εμπορευόμενου και πελάτη. Οι όροι και οι προϋποθέσεις που αποτελούν αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης μεταξύ του εμπορευόμενου και των πελατών δεν θα πρέπει να θεωρούνται γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.

(12) **Όταν αγοράζουν αγαθά ή υπηρεσίες ως τελικοί χρήστες σύμφωνα με τις γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης, οι καταναλωτές και οι επιχειρήσεις, ιδίως οι πολύ μικρές και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, βρίσκονται συχνά σε παρόμοια θέση.** Ως εκ τούτου, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, τόσο οι καταναλωτές όσο και οι επιχειρήσεις θα πρέπει να [...] προστατεύονται [...] από διακριτική μεταχείριση για λόγους που σχετίζονται με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασής τους όταν ενεργούν ως πελάτες. Ωστόσο, αυτή η προστασία θα πρέπει να μην επεκτείνεται σε πελάτες που αγοράζουν αγαθά ή υπηρεσία για **μεταγενέστερη** μεταπώληση, **μετατροπή, επεξεργασία ή ενοικίαση** διότι θα επηρεάζονταν συστήματα διανομής ευρέως χρησιμοποιούμενα μεταξύ επιχειρήσεων σε διεπιχειρηματικό πλαίσιο, **τα οποία συχνά αποτελούν αντικείμενο διμερούς διαπραγμάτευσης και συνδέονται άμεσα με τις εμπορικές στρατηγικές επόμενου και προηγούμενου σταδίου,** όπως η επιλεκτική και η αποκλειστική διανομή, και τα οποία κατά κανόνα παρέχουν στους κατασκευαστές τη δυνατότητα να επιλέγουν εμπόρους λιανικής πώλησης, με την προϋπόθεση της συμμόρφωσης με τους κανόνες για τον ανταγωνισμό.

- (13) Οι επιπτώσεις που έχει στους πελάτες και στην εσωτερική αγορά η διακριτική μεταχείριση στις εμπορικές συναλλαγές που σχετίζονται με τις πωλήσεις αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών εντός της Ένωσης είναι οι ίδιες, ανεξαρτήτως από το αν ο εμπορευόμενος είναι εγκατεστημένος σε κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα. Συνεπώς, και με σκοπό να διασφαλίζεται ότι οι ανταγωνιζόμενοι εμπορευόμενοι υπόκεινται στις ίδιες απαιτήσεις εν προκειμένω, τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να εφαρμόζονται εξίσου σε όλους τους εμπορευόμενους που δραστηριοποιούνται εντός της Ένωσης.
- (14) Προκειμένου να ενισχυθεί η δυνατότητα των πελατών να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικές με τις πωλήσεις αγαθών και την παροχή υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά και να αυξηθεί η διαφάνεια, μεταξύ άλλων και των τιμών, οι εμπορευόμενοι θα πρέπει να μην εμποδίζουν την πλήρη και ισότιμη πρόσβαση των πελατών σε επιγραμμικές διεπαφές, χρησιμοποιώντας τεχνολογικά μέτρα ή άλλον τρόπο βασιζόμενο την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών. Τέτοια τεχνολογικά μέτρα μπορεί να περιλαμβάνουν ιδίως οποιεσδήποτε τεχνολογίες χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό της φυσικής θέσης του πελάτη, συμπεριλαμβανομένων του εντοπισμού της μέσω διεύθυνσης πρωτοκόλλου Ιντερνέτ (IP) ή συντεταγμένων που λαμβάνονται μέσω παγκόσμιου δορυφορικού συστήματος πλοήγησης [...]. Εντούτοις, η εν λόγω απαγόρευση διακριτικής μεταχείρισης όσον αφορά την πρόσβαση σε επιγραμμικές διεπαφές θα πρέπει να μην εκλαμβάνεται ως παράγοντας που δημιουργεί υποχρέωση για τον εμπορευόμενο να προβαίνει σε εμπορικές συναλλαγές με πελάτες.
- (15) Ορισμένοι εμπορευόμενοι λειτουργούν διαφορετικές εκδόσεις των επιγραμμικών διεπαφών τους, απευθυνόμενοι σε πελάτες από διαφορετικά κράτη μέλη. Αυτή η δυνατότητα θα πρέπει να διατηρηθεί, αλλά θα πρέπει να απαγορευτεί η ανακατεύθυνση του πελάτη από μία έκδοση της επιγραμμικής διεπαφής σε άλλη έκδοσή της χωρίς τη ρητή συγκατάθεσή του. **Οι εμπορευόμενοι δεν θα πρέπει να έχουν την υποχρέωση να απαιτούν τη ρητή συγκατάθεση του πελάτη κάθε φορά που ο ίδιος πελάτης επισκέπτεται την ίδια επιγραμμική διεπαφή. Εφόσον δοθεί η ρητή συγκατάθεση του πελάτη, θα πρέπει να θεωρείται ότι ισχύει για όλες τις μεταγενέστερες επισκέψεις του ίδιου πελάτη στην ίδια επιγραμμική διεπαφή.** Όλες οι εκδόσεις της επιγραμμικής διεπαφής θα πρέπει να παραμένουν εύκολα προσβάσιμες στον πελάτη ανά πάσα στιγμή.

- (16) Σε ορισμένες περιπτώσεις ενδέχεται να χρειάζεται αποκλεισμός, περιορισμός της πρόσβασης ή ανακατεύθυνση χωρίς τη συγκατάθεση του πελάτη, σε εναλλακτική έκδοση της επιγραμμικής διεπαφής για λόγους που σχετίζονται με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη, προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με ειδική νομική απαίτηση του δικαίου της Ένωσης ή του δικαίου των κρατών μελών σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης **στο οποίο ο εμπορευόμενος υπόκειται ως αποτέλεσμα της δραστηριοποίησής του στο εν λόγω κράτος μέλος.** Οι νόμοι αυτοί είναι δυνατό να περιορίζουν την πρόσβαση των πελατών σε ορισμένα αγαθά ή υπηρεσίες, απαγορεύοντας, για παράδειγμα, την προβολή συγκεκριμένου περιεχομένου σε ορισμένα κράτη μέλη. Οι εμπορευόμενοι θα πρέπει να μην παρεμποδίζονται να συμμορφώνονται με τέτοιες απαιτήσεις και, συνεπώς, θα πρέπει να είναι έχουν τη δυνατότητα να αποκλείουν ή να περιορίζουν την πρόσβαση ή να ανακατευθύνουν σε επιγραμμική διεπαφή ορισμένους πελάτες ή τους πελάτες ορισμένων περιοχών, στον βαθμό που αυτό απαιτείται γι' αυτόν τον λόγο. **Επιπλέον, η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να αποτρέπει τα κράτη μέλη από την εφαρμογή των θεμελιωδών κανόνων και αρχών τους σχετικά με την ελευθερία του Τύπου και την ελευθερία της έκφρασης.**
- (17) Σε αρκετές ειδικές περιπτώσεις δεν είναι δυνατόν να δικαιολογηθούν αντικειμενικά τυχόν διαφορές στη μεταχείριση πελατών με την εφαρμογή γενικών προϋποθέσεων πρόσβασης, συμπεριλαμβανομένων των κατηγορηματικών αρνήσεων πώλησης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών για λόγους που σχετίζονται με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών. Σε τέτοιες περιπτώσεις θα πρέπει να απαγορεύονται όλες αυτές οι διακριτικές μεταχειρίσεις και, συνεπώς, οι πελάτες θα πρέπει να δικαιούνται, σύμφωνα με τους ειδικούς όρους που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, να συμμετέχουν σε εμπορικές συναλλαγές με τις ίδιες προϋποθέσεις όπως οι εγχώριοι πελάτες και να έχουν πλήρη και ισότιμη πρόσβαση σε όλα τα διαφορετικά αγαθά και τις υπηρεσίες που προσφέρονται, ανεξαρτήτως ιθαγένειας, τόπου διαμονής ή τόπου εγκατάστασης. Συνεπώς, όταν χρειάζεται, οι εμπορευόμενοι θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα ώστε να διασφαλίζεται συμμόρφωση με την εν λόγω απαγόρευση διακριτικής μεταχείρισης, διαφορετικά οι ενδιαφερόμενοι πελάτες θα αποκλείονταν από την εν λόγω πλήρη και ισότιμη πρόσβαση. [...]

(18) Η πρώτη από αυτές τις περιπτώσεις είναι όταν ο εμπορευόμενος πωλεί αγαθά και τα αγαθά παραδίδονται σε κράτος μέλος στο οποίο ο εμπορευόμενος εξασφαλίζει την παράδοση σύμφωνα με τις γενικές του προϋποθέσεις πρόσβασης ή συλλέγονται σε τοποθεσία που έχει συμφωνηθεί μεταξύ του εμπορευόμενου και του πελάτη σε κράτος μέλος στο οποίο ο εμπορευόμενος παρέχει αυτήν την επιλογή στις γενικές του προϋποθέσεις πρόσβασης [...]. Σε αυτήν την περίπτωση, ο πελάτης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αγοράζει αγαθά ακριβώς με τους ίδιους όρους, συμπεριλαμβανομένων των τιμών και των προϋποθέσεων για την παράδοση των αγαθών, με εκείνους που ισχύουν για παρόμοιους πελάτες που διαμένουν στο κράτος μέλος στο οποίο παραδίδονται ή συλλέγονται τα αγαθά [...]. Αυτό ενδέχεται να σημαίνει ότι αλλοδαπός πελάτης θα πρέπει να παραλάβει το αγαθό από το κράτος μέλος του εμπορευόμενου ή από διαφορετικό κράτος μέλος στο οποίο παραδίδει ο εμπορευόμενος. Σε αυτήν την περίπτωση δεν απαιτείται εγγραφή για τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) στο κράτος μέλος του πελάτη ούτε μέριμνα για τη διασυνοριακή παράδοση των αγαθών.

(19) Η δεύτερη περίπτωση είναι όταν ο εμπορευόμενος παρέχει ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες, πλην των υπηρεσιών των οποίων κύριο χαρακτηριστικό είναι η παροχή πρόσβασης σε έργα με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα [...] ή η χρήση αυτών, π.χ. υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους (cloud services), υπηρεσίες αποθήκευσης δεδομένων, φιλοξενία δικτυακών τόπων και παροχή τειχών προστασίας, ή η πώληση έργων με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα και άλλα προστατευόμενα αντικείμενα άυλης μορφής, όπως τα ηλεκτρονικά βιβλία και η μουσική στο διαδίκτυο. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται φυσική παράδοση δεδομένου ότι οι υπηρεσίες παρέχονται ηλεκτρονικά. Ο εμπορευόμενος μπορεί να δηλώσει και να πληρώσει ΦΠΑ με απλουστευμένο τρόπο, σύμφωνα με τους κανόνες για τη μικρή μονοαπευθυντική θυρίδα ΦΠΑ (Mini-One-Stop-Shop – MOSS) που καθορίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 282/2011 του Συμβουλίου¹¹.

¹¹ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 282/2011 του Συμβουλίου, της 15 Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 77 της 23.3.2011, σ. 1).

- (20) Τέλος, στην περίπτωση που ο εμπορευόμενος παρέχει υπηρεσίες τις οποίες ο πελάτης λαμβάνει σε [...] φυσική τοποθεσία, όπως οι εγκαταστάσεις του εμπορευόμενου ή άλλη συγκεκριμένη τοποθεσία όπου ο εμπορευόμενος εξασφαλίζει την παροχή των υπηρεσιών του [...] στο έδαφος κράτους μέλους στο οποίο ο εμπορευόμενος δραστηριοποιείται, η εφαρμογή διαφορετικών γενικών προϋποθέσεων πρόσβασης για λόγους που σχετίζονται με την ιθαγένεια ή τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη δεν θα πρέπει επίσης να δικαιολογείται. Αυτές οι περιπτώσεις αφορούν [...] την παροχή υπηρεσιών, διαφορετικών από τις ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες, όπως διαμονή σε ξενοδοχεία, αθλητικές εκδηλώσεις, ενοικιάσεις αυτοκινήτων και εισιτήρια εισόδου σε μουσικά φεστιβάλ ή πάρκα αναψυχής. Σε τέτοιες περιπτώσεις δεν απαιτείται εγγραφή του εμπορευόμενου για τον ΦΠΑ σε άλλο κράτος μέλος ούτε μέριμνα για τη διασυνοριακή παράδοση των αγαθών.
- (21) Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, δυνάμει των διατάξεων σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές και τη διεθνή δικαιοδοσία που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 593/2008 και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012, όταν εμπορευόμενος δεν ασκεί τις δραστηριότητές του στο κράτος μέλος του καταναλωτή ή δεν κατευθύνει τις δραστηριότητές του προς αυτό ή όταν ο πελάτης δεν είναι καταναλωτής, η συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό δεν συνεπάγεται για τον εμπορευόμενο κανένα επιπλέον κόστος σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία ή τις διαφορές στο εφαρμοστέο δίκαιο. Αντιθέτως, όταν ο εμπορευόμενος ασκεί τις δραστηριότητές του στο κράτος μέλος του καταναλωτή ή κατευθύνει τις δραστηριότητές του σε αυτό, έχει εκδηλώσει την πρόθεσή του να συνάψει εμπορικές σχέσεις με τους καταναλωτές από το εν λόγω κράτος μέλος, άρα ήταν σε θέση να λάβει υπόψη του αυτό το κόστος.

(21α) Η απαγόρευση της διακριτικής μεταχείρισης πελατών που εφαρμόζεται στις προαναφερόμενες περιπτώσεις δυνάμει του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι αποκλείει τους εμπορευόμενους από την παροχή αγαθών ή υπηρεσιών σε διαφορετικά κράτη μέλη ή σε ορισμένες ομάδες πελατών με στοχευμένες προσφορές και διαφορετικούς όρους και προϋποθέσεις, μεταξύ άλλων μέσω της δημιουργίας ειδικών ανά χώρα επιγραμμικών διεπαφών, εφόσον οι εμπορευόμενοι αντιμετωπίζουν τους πελάτες τους χωρίς διακρίσεις, ανεξαρτήτως ιθαγένειας, τόπου διαμονής ή τόπου εγκατάστασής τους, όταν ο πελάτης επιθυμεί να επωφεληθεί από τέτοιου είδους προσφορές, όρους και προϋποθέσεις. Επίσης, η απαγόρευση αυτή δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι εμποδίζει την ελευθερία των εμπορευόμενων να προσφέρουν, χωρίς διακρίσεις, διαφορετικές προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων διαφορετικών τιμών, σε διαφορετικά σημεία πώλησης, όπως καταστήματα και δικτυακοί τόποι, ή να παρέχουν συγκεκριμένες προσφορές μόνο σε συγκεκριμένη περιοχή κράτους μέλους.

(21β) Επιπλέον, η απαγόρευση αυτή δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι επηρεάζει την εφαρμογή οποιουδήποτε εδαφικού ή άλλου περιορισμού στην εξυπηρέτηση του πελάτη μετά την πώληση ή στις υπηρεσίες που προσφέρει ο εμπορευόμενος στον πελάτη μετά την πώληση. Επίσης, δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι επιφέρει υποχρέωση να καλυφθεί οποιουδήποτε πρόσθετο κόστος αποστολής και μεταφοράς πέραν του συμβατικά συμφωνημένου τόπου παράδοσης, όπου ο καταναλωτής παρέλαβε το αγαθό, όταν ο εμπορευόμενος πρέπει να προσφέρει δωρεάν επισκευή ή αντικατάσταση ελαττωματικού αγαθού δυνάμει της οδηγίας 1999/44/EK ή όταν ο εμπορευόμενος πρέπει να επιβαρυνθεί με τη δαπάνη επιστροφής του αγαθού αυτού μετά την άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης που έχει ο καταναλωτής δυνάμει της οδηγίας 2011/83/ΕΕ. Επομένως, δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι στον παρόντα κανονισμό προβλέπεται η υποχρέωση να εξασφαλίζεται διασυνοριακή παράδοση αγαθών σε άλλο κράτος μέλος, όπου ο εμπορευόμενος σε διαφορετική περίπτωση δεν θα προσέφερε τη δυνατότητα τέτοιας παράδοσης στους πελάτες του, ούτε η υποχρέωση να γίνεται αποδεκτή η επιστροφή αγαθών σε άλλο κράτος μέλος ή η επιβάρυνση με την πρόσθετη δαπάνη για τον σκοπό αυτό, όταν ο εμπορευόμενος σε διαφορετική περίπτωση δεν θα υπέκειτο σε τέτοια υποχρέωση.

- (22) Οι εμπορευόμενοι που εμπίπτουν στο ειδικό καθεστώς που προβλέπεται στο κεφάλαιο 1 του τίτλου XII της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου δεν υποχρεούνται να καταβάλλουν ΦΠΑ στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένοι. Για τους εμπορευόμενους αυτούς, όταν παρέχουν ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες, η απαγόρευση της εφαρμογής διαφορετικών γενικών προϋποθέσεων πρόσβασης για λόγους που σχετίζονται με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη θα συνεπαγόταν υποχρέωση εγγραφής για να είναι υπόχρεοι καταβολής ΦΠΑ σε άλλα κράτη μέλη και ενδεχομένως να προέκυπτε πρόσθετο κόστος, πράγμα που θα αποτελούσε δυσανάλογη επιβάρυνση, λαμβανομένων υπόψη του μεγέθους και των χαρακτηριστικών των σχετικών εμπορευόμενων. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω εμπορευόμενοι θα πρέπει να εξαιρεθούν από την απαγόρευση αυτή για όσο διάστημα ισχύει το εν λόγω καθεστώς.
- (23) Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις ενδέχεται να απαγορεύεται σε εμπορευόμενους, δυνάμει ειδικής απαγόρευσης ή απαίτησης που προβλέπεται από το δίκαιο της Ένωσης ή τη νομοθεσία των κρατών μελών σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, η πώληση αγαθών ή η παροχή υπηρεσιών σε ορισμένους πελάτες ή σε πελάτες σε ορισμένα εδάφη, για λόγους που σχετίζονται με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη. Η νομοθεσία των κρατών μελών ενδέχεται επίσης να απαιτεί, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, να τηρούν οι εμπορευόμενοι ορισμένους κανόνες για τον καθορισμό των τιμών των βιβλίων. Θα πρέπει να μην παρεμποδίζονται οι εμπορευόμενοι να συμμορφώνονται με την εν λόγω νομοθεσία, στο βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο.

- (24) Σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, οι εμπορευόμενοι είναι κατ' αρχήν ελεύθεροι να αποφασίζουν ποια μέσα πληρωμής επιθυμούν να αποδεχτούν [...]. Σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2015/751 και στην οδηγία (ΕΕ) 2015/2366, οι έμποροι λιανικής πώλησης που αποδέχονται μέσω πληρωμής με κάρτα συγκεκριμένου εμπορικού σήματος και κατηγορίας δεν υπόκεινται σε υποχρέωση να αποδέχονται μέσα πληρωμής με κάρτα της ίδιας κατηγορίας αλλά διαφορετικού εμπορικού σήματος. Ομοίως, οι έμποροι λιανικής πώλησης που αποδέχονται χρεωστική κάρτα συγκεκριμένου εμπορικού σήματος δεν υπόκεινται σε καμία υποχρέωση να αποδέχονται πιστωτική κάρτα με αυτό το εμπορικό σήμα, ή όταν αποδέχονται καταναλωτικές πιστωτικές κάρτες συγκεκριμένου εμπορικού σήματος να αποδέχονται επίσης εμπορικές πιστωτικές κάρτες του ίδιου εμπορικού σήματος. Εξίσου, ο εμπορευόμενος που αποδέχεται τις μεταφορές πίστωσης ή τις άμεσες χρεώσεις δεν υπόκειται σε καμία υποχρέωση να αποδεχτεί την πληρωμή, εάν αυτό απαιτεί τη σύναψη νέας ή τροποποιημένης σύμβασης με πάροχο υπηρεσιών πληρωμών. Ωστόσο, αφού γίνει αυτή η επιλογή [...], δεν υπάρχουν λόγοι οι εμπορευόμενοι να εισάγουν διακρίσεις για τους πελάτες εντός της Ένωσης αρνούμενοι ορισμένες εμπορικές συναλλαγές ή να εφαρμόζουν με οποιονδήποτε άλλον τρόπο ορισμένες διαφορετικές προϋποθέσεις πληρωμής για αυτές τις συναλλαγές για λόγους που αφορούν την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη. Εν προκειμένω, θα πρέπει επίσης να απαγορεύεται ρητά τέτοια αδικαιολόγητη άνιση μεταχείριση για λόγους που σχετίζονται με την τοποθεσία του λογαριασμού πληρωμών, τον τόπο εγκατάστασης του παρόχου υπηρεσίας πληρωμών ή τον τόπο έκδοσης του μέσου πληρωμών εντός της Ένωσης. Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 ήδη απαγορεύει σε όλους τους δικαιούχους πληρωμής, συμπεριλαμβανομένων των εμπορευόμενων, να απαιτούν να βρίσκονται οι τραπεζικοί λογαριασμοί σε συγκεκριμένο κράτος μέλος ώστε να γίνονται δεκτές οι πληρωμές σε ευρώ. Ο εμπορευόμενος θα πρέπει να διατηρεί τη δυνατότητα να ζητεί επιβαρύνσεις για τη χρήση μέσου πληρωμής. Ωστόσο, το δικαίωμα αυτό υπόκειται στους περιορισμούς που θεσπίζονται με το άρθρο 62 παράγραφος 5 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366.

(25) Με την οδηγία 2015/2366/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹² θεσπίστηκαν αυστηρές προδιαγραφές ασφάλειας για την κίνηση και την επεξεργασία των ηλεκτρονικών πληρωμών, πράγμα που μείωσε τον κίνδυνο απάτης για όλα τα νέα και πιο παραδοσιακά μέσα πληρωμής, ιδίως των ηλεκτρονικών πληρωμών. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών υποχρεούνται να εφαρμόζουν την καλούμενη «αυστηρή εξακρίβωση της ταυτότητας του πελάτη», δηλαδή διαδικασία εξακρίβωσης που επικυρώνει την ταυτότητα του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ή της πράξης πληρωμής. Οι απαιτήσεις ασφάλειας για τις πράξεις εξ αποστάσεως, όπως οι ηλεκτρονικές πληρωμές, είναι ακόμη υψηλότερες και απαιτούν δυναμική σύνδεση της συναλλαγής με συγκεκριμένο ποσό και συγκεκριμένο δικαιούχο, για την περαιτέρω προστασία των χρηστών με την ελαχιστοποίηση των κινδύνων σε περίπτωση λαθών ή δόλιων επιθέσεων. Ως αποτέλεσμα αυτών των διατάξεων, το επίπεδο του κινδύνου απάτης στον τομέα των πληρωμών είναι ίδιο για την πραγματοποίηση αγορών εθνικά και διασυνοριακά και θα πρέπει να μην προβάλλεται ως επιχείρημα άρνησης ή διακριτικής μεταχείρισης εμπορικών συναλλαγών εντός της Ένωσης. **Ωστόσο, σε περιπτώσεις όπου ο εμπορευόμενος δεν διαθέτει κανένα άλλο μέσο για να μειώσει τον κίνδυνο αδυναμίας των πελατών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, συμπεριλαμβανομένων ιδιαίτερα των δυσκολιών που σχετίζονται με την εκτίμηση της πιστοληπτικής ικανότητας του πελάτη, οι εμπορευόμενοι θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να κρατούν τα αγαθά ή την υπηρεσία έως ότου λάβουν επιβεβαίωση για την ορθή δρομολόγηση της πράξης πληρωμής. Η διαφορετική μεταχείριση, ωστόσο, μπορεί να βασίζεται μόνο σε αντικειμενικούς και δεόντως τεκμηριωμένους λόγους.**

¹² Οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25 Νοεμβρίου 2015, σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/ΕΚ, 2009/110/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/ΕΚ (ΕΕ L 337 της 23.12.2015, σ. 35 — 127).

- (26) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να μην θίγει την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού, ιδίως των άρθρων 101 και 102 της ΣΛΕΕ. Οι συμφωνίες που επιβάλλουν υποχρεώσεις στους εμπορευόμενους να μην προβαίνουν σε παθητικές πωλήσεις κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 330/2010 της Επιτροπής^[1] σε ορισμένους πελάτες ή σε πελάτες σε συγκεκριμένες περιοχές θεωρείται γενικά ότι περιορίζουν τον ανταγωνισμό και κατά κανόνα δεν είναι δυνατό να εξαιρούνται από την απαγόρευση που προβλέπεται στο άρθρο 101 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. **Ωστόσο, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να θεωρείται ότι οι εν λόγω συμφωνίες συμμορφώνονται με το άρθρο 101. Σε αυτές τις δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, οι εμπορευόμενοι δεν παραβιάζουν τον παρόντα κανονισμό με τις ενέργειές τους όταν δεν προβαίνουν σε παθητικές πωλήσεις. Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να επηρεάζει τις εν λόγω συμφωνίες.** [...] [...] Ο παρών κανονισμός, και ιδίως οι διατάξεις του σχετικά με την πρόσβαση σε αγαθά ή υπηρεσίες, θα πρέπει **επίσης** να μην θίγουν τις συμφωνίες που περιορίζουν τις ενεργητικές πωλήσεις κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 330/2010.
- (27) Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να ορίσει έναν ή περισσότερους φορείς που θα είναι υπεύθυνοι για τη λήψη αποτελεσματικών μέτρων [...] εξασφάλισης της συμμόρφωσης με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού. **Οι φορείς αυτοί, που θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν δικαστήρια ή διοικητικές αρχές, θα πρέπει να έχουν τις απαραίτητες εξουσίες να απαιτήσουν από τον εμπορευόμενο να συμμορφωθεί με τον παρόντα κανονισμό.** Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να εξασφαλίζουν τη δυνατότητα [...] λήψης αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών [...] μέτρων σε βάρος των εμπορευόμενων σε περίπτωση παραβίασης του παρόντος κανονισμού.

^[1] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 330/2010 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 101 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών (ΕΕ L 102 της 23.4.2010, σ. 1).

- (28) Οι καταναλωτές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ζητούν βοήθεια από τις αρμόδιες αρχές για τη διευκόλυνση της επίλυσης διαφορών με τους εμπορευόμενους, οι οποίες προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού [...].
- (29) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αξιολογείται τακτικά, με σκοπό να προτείνονται οι τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες. Η πρώτη αξιολόγηση θα πρέπει να επικεντρωθεί, ειδικότερα, στην πιθανή επέκταση της απαγόρευσης του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) σε υπηρεσίες παρεχόμενες ηλεκτρονικά, κύριο χαρακτηριστικό των οποίων είναι η παροχή πρόσβασης σε έργα με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα, [...] ή η χρήση αυτών, ή η πώληση έργων με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα και άλλων προστατευόμενων αντικειμένων άυλης μορφής, υπό την προϋπόθεση ότι ο εμπορευόμενος έχει τα απαιτούμενα δικαιώματα για τα οικεία εδάφη.
- (30) Με σκοπό να διευκολυνθεί η αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει επίσης να είναι διαθέσιμοι οι σχετικοί με τους εν λόγω κανόνες μηχανισμοί για τη διασφάλιση της διασυννοριακής συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹³. Ωστόσο, επειδή ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 εφαρμόζεται μόνο σε σχέση με τους νόμους που προστατεύουν τα συμφέροντα των καταναλωτών, τέτοια μέτρα θα πρέπει να είναι διαθέσιμα μόνο όταν ο πελάτης είναι καταναλωτής. Κατά συνέπεια, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (31) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η άσκηση αγωγών παραλείψεως που στοχεύουν στην προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών όσον αφορά πράξεις κατά παράβαση του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με την οδηγία 2009/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁴, η εν λόγω οδηγία θα πρέπει επίσης να τροποποιηθεί ώστε να περιλαμβάνει στο παράρτημα Ι αναφορά στον παρόντα κανονισμό.

¹³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών («κανονισμός για τη συνεργασία όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών») (ΕΕ L 364 της 9.12.2004, σ. 1).

¹⁴ Οδηγία 2009/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών (ΕΕ L 110 της 1.5.2009, σ. 30).

- (32) Οι εμπορευόμενοι, οι δημόσιες αρχές και τα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη θα πρέπει να έχουν επαρκή χρόνο για να προσαρμοστούν και να διασφαλίσουν τη συμμόρφωσή τους με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Υπό το πρίσμα των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των ηλεκτρονικά παρεχόμενων υπηρεσιών, πλην των υπηρεσιών κύριο χαρακτηριστικό των οποίων είναι η παροχή πρόσβασης σε έργα με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα, και η χρήση αυτών, είναι σκόπιμο η απαγόρευση του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών να εφαρμοστεί μόνο από μεταγενέστερη ημερομηνία.
- (33) Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της αποτελεσματικής αντιμετώπισης της άμεσης και έμμεσης διακριτικής μεταχείρισης με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών, είναι σκόπιμο να εκδοθεί κανονισμός ο οποίος εφαρμόζεται άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη. Αυτό είναι απαραίτητο προκειμένου να διασφαλίζεται η ομοιομορφή εφαρμογή των κανόνων μη διακριτικής μεταχείρισης σε ολόκληρη την Ένωση και η ταυτόχρονη έναρξη ισχύος τους. Μόνο με κανονισμό διασφαλίζεται ο βαθμός σαφήνειας, ομοιομορφίας και ασφάλειας δικαίου που είναι αναγκαίος ώστε να μπορούν οι καταναλωτές να επωφελούνται πλήρως από αυτούς τους κανόνες.
- (34) Επειδή ο στόχος του παρόντος κανονισμού, συγκεκριμένα η πρόληψη της άμεσης και έμμεσης διακριτικής μεταχείρισης λόγω της ιθαγένειας, του τόπου διαμονής ή του τόπου εγκατάστασης των πελατών, συμπεριλαμβανομένου του γεωγραφικού αποκλεισμού, στις εμπορικές συναλλαγές με εμπορευόμενους εντός της Ένωσης δεν είναι δυνατό να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη λόγω της διασυνοριακής φύσης του προβλήματος και της ανεπαρκούς σαφήνειας του υφιστάμενου νομικού πλαισίου, αλλά μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης λόγω της κλίμακας της δράσης και των πιθανών επιπτώσεων στο εμπόριο στην εσωτερική αγορά, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού.

- (35) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συγκεκριμένα, με τον παρόντα κανονισμό επιδιώκεται να διασφαλιστεί η πλήρης τήρηση των άρθρων 16 και 17 του Χάρτη,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στόχος και πεδίο εφαρμογής

1. **Στόχος του** παρόντος κανονισμού είναι να συμβάλει στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς με την πρόληψη της **αδικαιολόγητης** διακριτικής μεταχείρισης που βασίζεται, άμεσα ή έμμεσα, στην ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών **και με τον καθορισμό περιπτώσεων όπου η διαφορετική μεταχείριση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί βάσει του άρθρου 20 παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ.**
2. Ο παρών κανονισμός **δεν** εφαρμόζεται [...]σε [...] περιπτώσεις **αμιγώς εσωτερικού χαρακτήρα, όπου όλα τα οικεία στοιχεία της συναλλαγής περιορίζονται εντός ενός και μόνο κράτους μέλους.**

[...]

[...]

[...]

3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/123/EK.
4. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των κανόνων που εφαρμόζονται στον τομέα της φορολογίας.

4α. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τους κανόνες που ισχύουν στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, ιδιαίτερα τους κανόνες που προβλέπονται στην οδηγία 2001/29/EK.

5. Ο παρών κανονισμός [...] **δεν θίγει τις** πράξεις του δικαίου της Ένωσης σχετικά με τη δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις. Η συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να εκλαμβάνεται ως ένδειξη ότι ο εμπορευόμενος κατευθύνει τις δραστηριότητές του στο κράτος μέλος όπου ο καταναλωτής έχει τη συνήθη διαμονή του ή την κατοικία του κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008 και του άρθρου 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012. **Ειδικότερα, όταν ένας εμπορευόμενος που ενεργεί σύμφωνα με τα άρθρα 3, 4 και 5 δεν εμποδίζει ή δεν περιορίζει την πρόσβαση των πελατών στην επιγραμμική διεπαφή του, δεν ανακατευθύνει τους πελάτες προς έκδοση της επιγραμμικής διεπαφής του που είναι διαφορετική από την επιγραμμική διεπαφή στην οποία ο πελάτης επιδίωξε την πρόσβαση αρχικά, ανεξάρτητα από την ιθαγένεια ή τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασής τους, δεν εφαρμόζει διαφορετικές γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης κατά την πώληση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών σε περιπτώσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό ή όταν ο εμπορευόμενος δέχεται μέσα πληρωμών που εκδίδονται σε άλλο κράτος μέλος χωρίς διάκριση, τότε ο εν λόγω εμπορευόμενος δεν θεωρείται, αποκλειστικά για τους λόγους αυτούς, ότι κατευθύνει τις δραστηριότητές του προς το κράτος μέλος όπου ο καταναλωτής έχει τη συνήθη διαμονή ή κατοικία του.**

6. [...] Το άρθρο 20 παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ [...] εξακολουθεί να ισχύει εκτός εάν ο παρών κανονισμός ορίζει συγκεκριμένες υποχρεώσεις για τους εμπορευόμενους.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν [...] ο ορισμός του όρου «ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες» που προβλέπεται στο άρθρο 7 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 282/2011, οι ορισμοί των όρων «διατραπεζική προμήθεια», «μέσο πληρωμής με κάρτα», «εμπορικό σήμα πληρωμής», που προβλέπονται στο άρθρο 2 σημεία 10), 20) και 30) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/751 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και οι ορισμοί των όρων «πράξη πληρωμής», «πληρωτής», «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών», «λογαριασμός πληρωμών», «μέσο πληρωμών», «άμεση χρέωση», «μεταφορά πίστωσης» και «αυστηρή εξακρίβωση ταυτότητας πελάτη» που προβλέπονται στο άρθρο 4 σημεία 5), 8), 11), 12), 14), 23), 24) και 30) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366.

Ισχύουν επίσης οι ακόλουθοι ορισμοί για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- β) «καταναλωτής»: κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί για σκοπούς που δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή επαγγελματική του δραστηριότητα·
- γ) «πελάτης»: καταναλωτής που είναι υπήκοος κράτους μέλους ή έχει τον τόπο διαμονής του σε κράτος μέλος ή επιχείρηση με έδρα ή τόπο εγκατάστασης σε κράτος μέλος και ο οποίος/η οποία σκοπεύει να αγοράσει ή αγοράζει αγαθό ή υπηρεσία εντός της Ένωσης [...] αποκλειστικά για τελική χρήση·

- δ) «γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης»: όλοι οι όροι, οι προϋποθέσεις και λοιπές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των καθαρών τιμών πώλησης, που διέπουν την πρόσβαση των πελατών σε αγαθά ή υπηρεσίες που προσφέρονται προς πώληση από εμπορευόμενο· οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι πληροφορίες καθορίζονται, εφαρμόζονται και κοινολογούνται στο ευρύ κοινό από τον εμπορευόμενο ή για λογαριασμό του και ισχύουν σε περίπτωση απουσίας συμφωνίας με ατομική διαπραγμάτευση μεταξύ του εμπορευόμενου και του πελάτη·
- ε) «αγαθά»: κάθε ενσώματο κινητό πράγμα, πλην των πραγμάτων τα οποία πωλούνται στο πλαίσιο μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης ή με άλλο τρόπο από νόμιμη αρχή· [...]
- στ) «επιγραμμική διεπαφή»: κάθε λογισμικό, συμπεριλαμβανομένων των δικτυακών τόπων ή μέρους αυτών και των εφαρμογών, το οποίο λειτουργεί εμπορευόμενος ή για λογαριασμό του και χρησιμεύει για να παρέχεται στους πελάτες πρόσβαση στα αγαθά ή τις υπηρεσίες του εμπορευόμενου με σκοπό εμπορική συναλλαγή που σχετίζεται με τα εν λόγω αγαθά ή τις υπηρεσίες·
- ζ) «υπηρεσία»: κάθε μη μισθωτή οικονομική δραστηριότητα, που παρέχεται κατά κανόνα έναντι αμοιβής, κατά το άρθρο 57 της Συνθήκης·
- η) «εμπορευόμενος»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ιδιωτικό ή δημόσιο, το οποίο ενεργεί, ενδεχομένως μέσω άλλου προσώπου ενεργούντος εξ ονόματός του ή για λογαριασμό του, για σκοπούς που εμπίπτουν στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας.

Πρόσβαση σε επιγραμμικές διεπαφές

1. Οι εμπορευόμενοι δεν χρησιμοποιούν τεχνολογικά μέτρα ή οποιονδήποτε άλλο τρόπο για να αποκλείουν ή να περιορίζουν την πρόσβαση των πελατών στην επιγραμμική διεπαφή τους για λόγους σχετικούς με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη.
2. Οι εμπορευόμενοι δεν ανακατευθύνουν τους πελάτες για λόγους ιθαγένειας, τόπου διαμονής ή τόπου εγκατάστασης του πελάτη, από την επιγραμμική διεπαφή [...] στην οποία ο πελάτης επιδίωξε την πρόσβαση αρχικά προς διαφορετική έκδοση της επιγραμμικής διεπαφής τους, η οποία λόγω της διαμόρφωσής της, της χρησιμοποιούμενης γλώσσας ή άλλων χαρακτηριστικών είναι κατάλληλη για πελάτες με συγκεκριμένη ιθαγένεια, τόπο διαμονής ή τόπο εγκατάστασης, εκτός αν ο πελάτης έχει δώσει τη ρητή συγκατάθεσή του [...] στην εν λόγω ανακατεύθυνση.

Σε περίπτωση τέτοιας ανακατεύθυνσης με τη ρητή συγκατάθεση του πελάτη, η [...] έκδοση της επιγραμμικής διεπαφής **προς την οποία ο πελάτης επιδίωξε αρχικά την πρόσβαση** παραμένει εύκολα προσβάσιμη στον πελάτη αυτό.

3. Οι απαγορεύσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 δεν εφαρμόζονται όταν ο αποκλεισμός **ή** ο περιορισμός της πρόσβασης **των πελατών προς την επιγραμμική διεπαφή του εμπορευόμενου** ή **η** ανακατεύθυνση [...] απαιτούνται προκειμένου να εξασφαλιστεί συμμόρφωση με νομική απαίτηση του δικαίου της Ένωσης ή του δικαίου των κρατών μελών σε συμφωνία με το δίκαιο της Ένωσης, **στο οποίο υπάγονται οι δραστηριότητες του εμπορευόμενου.**

4. Όταν ένας εμπορευόμενος αποκλείει ή περιορίζει την πρόσβαση πελατών σε επιγραμμική διεπαφή ή ανακατευθύνει τους πελάτες σε διαφορετική έκδοση της επιγραμμικής διεπαφής σύμφωνα με την παράγραφο [...] **3**, ο εμπορευόμενος παρέχει σαφή [...] **επεξήγηση προς τους πελάτες**. Η εν λόγω [...] **επεξήγηση** παρέχεται στη γλώσσα της επιγραμμικής διεπαφής **προς την οποία ο πελάτης επιδίωξε αρχικά την πρόσβαση**.

Άρθρο 4

Πρόσβαση σε αγαθά ή υπηρεσίες

1. Οι εμπορευόμενοι δεν εφαρμόζουν διαφορετικές γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης στα αγαθά και τις υπηρεσίες τους για λόγους που σχετίζονται με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη, στις [...] περιπτώσεις **όπου ο εμπορευόμενος επιδιώκει**:
- α) [...] **να αγοράσει** αγαθά **από έναν εμπορευόμενο** και αυτά [...] παραδίδονται [...] **σε μια τοποθεσία** ενός κράτους μέλους στο οποίο ο εμπορευόμενος **προσφέρει παράδοση σύμφωνα με τις γενικές προϋποθέσεις πρόσβασής του** ή [...] **συλλέγονται σε τοποθεσία που έχει συμφωνηθεί μεταξύ του εμπορευόμενου και του πελάτη σε κράτος μέλος στο οποίο ο εμπορευόμενος παρέχει αυτήν την επιλογή στις γενικές προϋποθέσεις πρόσβασής του**.
- β) [...] **να λάβει** ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες **από έναν εμπορευόμενο**, διαφορετικές από εκείνες το κύριο χαρακτηριστικό των οποίων είναι η παροχή πρόσβασης σε έργα με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα, [...] **ή η χρήση αυτών, ή η πώληση έργων με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα ή προστατευόμενων αντικειμένων άυλης μορφής**.

- γ) [...] να λάβει υπηρεσίες, διαφορετικές από ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες [...] από έναν εμπορευόμενο σε ένα κράτος μέλος [...] σε φυσική τοποθεσία εντός του εδάφους κράτους μέλους όπου δραστηριοποιείται ο εμπορευόμενος [...].

1α. Η απαγόρευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν αποτρέπει εμπορευόμενους από την προσφορά γενικών προϋποθέσεων πρόσβασης, συμπεριλαμβανομένων των τιμών πώλησης, που διαφέρουν μεταξύ κρατών μελών ή εντός ενός κράτους μέλους και που προσφέρονται στους πελάτες σε συγκεκριμένη περιοχή ή προς συγκεκριμένη ομάδα πελατών.

2. Η απαγόρευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) δεν εφαρμόζεται στους εμπορευόμενους που εξαιρούνται από τον ΦΠΑ δυνάμει των διατάξεων του κεφαλαίου 1 του τίτλου XII της οδηγίας 2006/112/EK.
3. Η απαγόρευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν εφαρμόζεται αν με ειδική διάταξη που προβλέπεται στο δίκαιο της Ένωσης ή στο δίκαιο των κρατών μελών σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης απαγορεύεται σε εμπορευόμενο να πωλεί αγαθά ή να παρέχει υπηρεσίες σε ορισμένους πελάτες ή σε πελάτες σε ορισμένα εδάφη.

Όσον αφορά τις πωλήσεις βιβλίων, η απαγόρευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν εμποδίζει τους εμπόρους να εφαρμόζουν διαφορετικές τιμές σε πελάτες σε ορισμένα εδάφη στο βαθμό που είναι υποχρεωμένοι να το πράξουν δυνάμει του δικαίου των κρατών μελών σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.

Μη διακριτική μεταχείριση για λόγους που σχετίζονται με τις πληρωμές

1. **Μεταξύ των αποδεκτών μέσων πληρωμών, συγκεκριμένα της μεταφοράς πίστωσης, της άμεσης χρέωσης ή του μέσου πληρωμής με κάρτα συγκεκριμένου εμπορικού σήματος και κατηγορίας πληρωμής, οι εμπορευόμενοι αποδέχονται ότι,** όταν συντρέχουν λόγοι που σχετίζονται με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη, την τοποθεσία του λογαριασμού πληρωμών, τον τόπο εγκατάστασης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ή τον τόπο έκδοσης του μέσου πληρωμών εντός της Ένωσης, δεν εφαρμόζουν διαφορετικές προϋποθέσεις **για πράξεις** πληρωμών [...] όταν:

[...]

- β) [...] **η ταυτότητα του πληρωτή ή η εγκυρότητα χρήσης του μέσου πληρωμών μπορεί να ελεγχθεί με** αυστηρή εξακρίβωση ταυτότητας του πελάτη [...] σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/2366· και

- γ) οι **πράξεις** πληρωμής [...] γίνονται σε νόμισμα που δέχεται ο [...] **εμπορευόμενος**.

- 1α. Εφόσον δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους, η απαγόρευση που περιλαμβάνεται στην παράγραφο 1 δεν αποκλείει το δικαίωμα του εμπορευόμενου να κρατεί τα αγαθά ή να καθυστερεί την παροχή της υπηρεσίας, έως ότου ο εμπορευόμενος λάβει επιβεβαίωση της ορθής δρομολόγησης της πράξης πληρωμής.**

2. Η απαγόρευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν αποκλείει τη δυνατότητα των εμπορευόμενων να απαιτούν επιβαρύνσεις για τη χρήση μέσου πληρωμής με κάρτα για το οποίο οι διατραπεζικές προμήθειες δεν ρυθμίζονται βάσει του κεφαλαίου II του κανονισμού (ΕΕ) 2015/751 και για τις υπηρεσίες πληρωμών για τις οποίες δεν ισχύει ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012, εκτός εάν η απαγόρευση ή ο περιορισμός του δικαιώματος να ζητούνται επιβαρύνσεις για τη χρήση μέσων πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 62 παράγραφος 5 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366 έχει ενσωματωθεί στο δίκαιο του κράτους μέλους στη δικαιοδοσία του οποίου υπόκειται η δραστηριοποίηση του εμπορευόμενου. Αυτές οι επιβαρύνσεις δεν υπερβαίνουν τα άμεσα έξοδα που επιβαρύνουν τον εμπορευόμενο για τη χρήση του μέσου πληρωμών.

Άρθρο 6

Συμφωνίες σχετικά με παθητικές πωλήσεις

1. Οι διατάξεις συμφωνιών που επιβάλλουν σε εμπορευόμενους την υποχρέωση, όσον αφορά τις παθητικές πωλήσεις, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 330/2010, οι οποίες δεν συμμορφώνονται με το άρθρο 101 της ΣΛΕΕ και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 330/2010, να ενεργήσουν κατά παράβαση του παρόντος κανονισμού [...] θεωρούνται άκυρες.
2. Οι απαγορεύσεις που ορίζουν τα άρθρα 3, 4 και 5 του παρόντος κανονισμού δεν ισχύουν σε περιπτώσεις όπου οι εμπορευόμενοι δεσμεύονται από συμφωνία βάσει της οποίας οφείλουν να περιορίσουν τις παθητικές πωλήσεις τους και οι περιορισμοί αυτοί συμμορφώνονται με το άρθρο 101 της ΣΛΕΕ και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 330/2010.

Άρθρο 7

Επιβολή [...]

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει έναν ή περισσότερους φορείς υπεύθυνους για την **κατάλληλη και αποτελεσματική** επιβολή της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. [...]
2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες σχετικά με [...] **τα μέτρα** που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν κάθε απαραίτητο μέτρο για να διασφαλίζουν την εφαρμογή τους. Τα προβλεπόμενα [...] **μέτρα** είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά.

Άρθρο 8

Βοήθεια στους καταναλωτές

[...] Κάθε κράτος μέλος [...] **ορίζει έναν ή περισσότερους φορείς υπεύθυνους** για την παροχή πρακτικής βοήθειας στους καταναλωτές σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ καταναλωτή και εμπορευόμενου ως προς την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. [...]

[...]

Ρήτρα επανεξέτασης

1. Έως [ημερομηνία: [...]] **τέσσερα** έτη μετά την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού] και στη συνέχεια ανά πενταετία, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση αξιολόγησης του παρόντος κανονισμού στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Όταν χρειάζεται, την έκθεση συνοδεύει πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού, υπό το πρίσμα των νομικών, τεχνικών και οικονομικών εξελίξεων.
2. Η πρώτη αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 διενεργείται, ιδίως, προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η απαγόρευση του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται στις ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες κύριο χαρακτηριστικό των οποίων είναι η παροχή πρόσβασης σε έργα με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα, και η χρήση αυτών, **ή η πώληση έργων με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα ή άλλων προστατευόμενων αντικειμένων άυλης μορφής**, υπό την προϋπόθεση ότι ο εμπορευόμενος έχει τα απαιτούμενα δικαιώματα για τα οικεία εδάφη.

Άρθρο 10

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ

1. Στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο [αριθμός]: «[αριθμός] [πλήρης τίτλος του παρόντος κανονισμού] (ΕΕ L XX, XX.XX. Έτος, σ. X), μόνο όταν ο πελάτης είναι καταναλωτής κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. XXXX/έτος.»
2. Στο παράρτημα I της οδηγίας 2009/22/ΕΚ προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο [αριθμός]: «[αριθμός] [πλήρης τίτλος του παρόντος κανονισμού] (ΕΕ L XX, XX.XX. Έτος, σ. X).»

Άρθρο 11

Τελικές διατάξεις

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την [ημερομηνία: [...] δεκαοχτώ μήνες μετά την ημέρα δημοσίευσής του].

[...]

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ο Πρόεδρος
